

اسراف در زمان و وقت / بزرگترین سرمایه زندگی را راحت هدر ندهیم

روش و منطق انسان های باهوش و عاقل این بوده که با مدیریت و برنامه ریزی صحیح و دقیق از سرمایه زمان خود بیشترین بهره و پیشرفت دنیوی و اخروی را برای خویش به ارمغان می آورد و از آن لذت کافی می برند.

خبرگزاری مهر-روش و منطق انسان های باهوش و عاقل این بوده که با مدیریت و برنامه ریزی صحیح و دقیق از سرمایه زمان خود بیشترین بهره و پیشرفت دنیوی و اخروی را برای خویش به ارمغان می آورد و از آن لذت کافی می برند.

یکی از دهها نوع اسراف به ویژه در کشور ما و نسبت به بسیاری از مردم، اسراف و هدر دادن وقت است؛ عمری که آنقدر مفید است که با لحظه ای از آن می توان آینده و آخرت خود را تامین کرد و به سعادت و جاودانگی رسید؛ عمری که به سهل انگاری و سادگی از آن می گذریم و یکی از برترین و مهمترین سرمایه و داشته انسان که مانند دیگر دارایی های او اعم از مال و ثروت در سایه آن به دست می آید و نعمتی که هر لحظه در اختیار وی بوده و آن را مصرف می کند.

قرآن کریم تمام انسان ها را در حال خسران عظیم یعنی از دست دادن سرمایه اصلی زندگی شان که همان زمان عمرشان است دانسته و می فرماید "والعصر ان الانسان لفی خسر"؛ قسم به عصر که انسان در خسران است.

هر انسانی باید مدیریت زمان داشته باشد و با برنامه ریزی درست و مدیریت زندگی فردی و اجتماعی از عمر خود بهترین استفاده و بهره را ببرد. عمری که در صف خریدن اقلام زندگی، صف وسایل نقلیه، آرایشگاهها، مرحله، سرکوپه در پارک ها، استفاده بیهوده از اینترنت و... صرف می شود. اگر اوقات تلف شده به ساعت تبدیل شود میلیاردها ساعت می شود، پس چه بهتر از این اوقات حداقل به تحصیل و مطالعه و تدریس و عبادت و کار و تلاش پرداخت. زیرا همین هدر دادن عمر، خود از عوارض غفلت و جهل آدمی است که می توان این جهل را با پرداختن به کارهای صحیح برطرف نمود.

در روایت آمده که بیشترین غصه برای مومن وقتی است که ببیند ساعتی از عمر خود را در دنیا هدر داده و از آن استفاده نکرده و به یاد خدا نبوده است. (نهج البلاغه ، نامه 89)

مومن می تواند برای هر دقیقه از زندگی خود برنامه ریزی کند و قدر آن را درست بداند و بهره بزرگی از آن ببرد و انسان باید بداند که زمان گذشته قابل برگشتن نیست. از دست دادن زمان موجب حسرت و ندامت می شود و جبران آن بعید است و کسی که از زمان به طور مناسب و در وقت مشخص استفاده نکند در جبران آن ناتوان و به سختی می افتد. مصرف بهینه زمان و لحظات عمر، زندگی برتر را برای آدمی به دنبال دارد.

امام رضا (ع) فرمودند: تلاش کنید اوقات خود را به چهار قسمت تعیین نمایید: یک بخش آن را به عبادت و راز و نیاز با پروردگار اختصاص دهید و یک بخش را برای کار و اداره امور زندگی و یک بخش را برای رفت و آمد و زیارت دوستان و مومنان و بخش چهارم آن را برای تفریح و لذت های حلال قرار دهید (بحار، ج 78 صفحه 346)

با رعایت این اصل چنان باشد که مشمول " ان الانسان لفی خسر" نباشیم که اسراف در زمان آفتی بزرگ برای انسان می باشد و باعث از دست دادن سرمایه های زندگی می شود که پیامدهای ناگواری را به دنبال خواهد داشت که جبران ناپذیر است.